

Vid Upsala universitets
sorgefest den 26
november 1852 i
anledning af hans ...

Malmström, Bernhard Elis,

81 Ca Prins Gustaf Br. Fol.

National Library
of Sweden

Ex. A
Ytt. Br.
Pers. Kgl.
(Br)
P. Linné
FOL

VID

UPSALA UNIVERSITETS SORGEFEST

DEN 26 NOVEMBER 1852

I ANLEDNING AF

HANS KONGL. HÖGHET
HERTIGEN AF UPLAND

FRANS GUSTAF OSCARS

DÖDLIGA FRÄNFÄLLE.

Av B. E. Malmström

UPSALA,
KONGL. AKADEMISKA BOKTRYCKERIET.

1852.

110

UPSAALA UNIVERSITETS-SÖRGEFEST

DEN 28 NOVEMBER 1853

I ÅRSDINGEN

HANS KONIG. HOCHZ.

HERZOGEN VON FINLAND

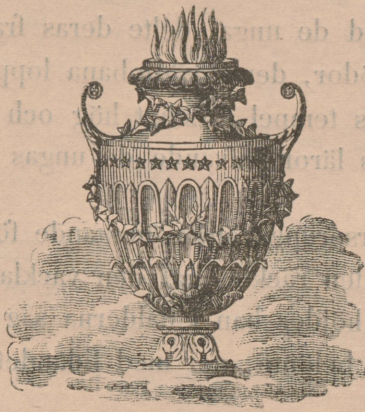
FRANS GUSTAF OSCARS

DÖDLIGA FRÄNFÄLLE

UPSAALA
KÖNIGL. AKADEMISKA BOKTRYCKERIET

1853

Det blef höst i Nordens dalar, höst det blef i men'skors bröst;
Grymmare än förr var härjarn: Svea sörjer utan tröst.
Himlen gråter, vinden klagar, vågen suckar i sin sorg,
Och en sky af tårar hänger öfver Sveas kungaborg.

Hvad betyder denna klagan, som nu går från strand till strand?
Dessa tåruppfyllda blickar, rigtade mot himlens rand?
Söderns Linus, Nordens Balder — allt hvad skönast lifvet gaf,
I sin högsta blomningstimma sjönk i en förtidig graf.

När så hände, säger Sagan, en oändlig sorg betog
All naturen tills med stumma tecken den fått klaga nog.
Men ur men'skors bröst en namnlös jemmer steg mot himlens höjd
Öfver lifvets falska glädje och all skönhets korta fröjd.

Så är meningen af sagan: Det en vårlig fågning gifs,
Hvilken, ren och skär som himlens, ej bland jordens stormar trifs:
Tidens herre vill den skona från att härjas i sin höst
Och han tager vårens späda blomma till sitt eget bröst.

Så Du, ädle Fursteyngling, under verldens sorg och lust
Byggde Dig evinnerliga hyddor på en bättre kust;
Undan lifvets vinterstormar flög Du dit uti Din vår: —
Och en ny, en sorglig saga genom Nordens häfder går.

Länge skall den sagan lefva hos det folk, som höll Dig kär;
Den skall skänka sina minnen åt den slägt, som ofödd är,
Talande om Kungasonen, som med himlen i sin blick
Lik en tröstens, fridens engel i sin Faders salar gick.

Den skall minnas Kungasonen — hur Han väg till hjertan fann
Med den hjertats milda låga, som uti Hans öga brann, —
Hur Han, ödmjuk i sin höghet, flärdlös i sin herrlighet,
Kände hvad den ringe känner, visste hvad den vise vet.

Den skall minnas hur Han troget älskade sitt fosterland,
Hur Han från den rika södern längtade till hemmets strand:
Hur, för Nordens stora minnen lågande, Hans unga själ
Ur dess häfder sökte lösa frågan om dess ve och väl.

Hur Han, ung ibland de unga, delte deras framtids hopp,
Delte deras ädla mödor, deras vädjobana lopp;
Hur i Sånggudinnors tempel furstligt hög och mild Han stod,
Vördande de gamles läror, lifvande de ungas mod.

Hur med hjertats ursprungskänsla ömmande för lifvets nöd
Han den svage handen räckte, gaf den vacklande sitt stöd, —
Hur från sina ljusa höjder han i dällderna såg ned,
Der han sträfvandet belönte, der med lidandet han led.

Hur hvart öga, hvarje hjerta fästes vid den Furste god,
Som så väl hvart hjertas längtan och hvart ögas bön förstod, —
Som försoningsfull och tålsam, i sitt allvar lugn och blid
Bäst af alla skulle fatta Medlarns kall i farans tid.

Hur i Nordens höst en morgon sist, flyttfogeln lik, Han drog
Till en annan nejd, der högre ljus emot Hans öga log.
— — — Men han kommer ej tillbaka; Svea, från sin älskling skild,
Gömmer med en moders smärta i sitt bröst hans bleka bild.

Högt till stjernorna Han svingar, ofvan skyarna Han går,
Vid Hans skuldror växa vingar, rosor växa i hans spår,
Och en krans af stjernor slingar sina strålar om hans hår,
Och en engels lyra klingar på hans arm i himlens vår.

Sälle Ande, från Din himmel sänk Dig ned till lifvets dal,
Torka Fadersögats tårar, trösta Modershjertats qual:
Bed de Himmelska bevara hvad oss än är dyrt och kärt,
Hvad millioners ängslan värdigt och en engels bön är värdt.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
